

Протокол

№

гр. София, 12.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5973** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 09.40 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. П. Н., редовно призован, се явява лично и с адв. А. К., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ административен секретар на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), редовно призован, се представлява от юрк.Т. И., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована и не изпраща представител.

Страните (поотделно) - Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата и допълнение към жалба, представено на 22.05.2025 година.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила с писмо вх. № 14342/09.06.2025 година по описа на съда.

ДОКЛАДВА молба на ответника, представена на 10.09.2025 г., с приложено писмено доказателство.

АДВ. К. – Поддържам жалбата с допълнението досежно отказа на ответника да предостави достъп до обществена информация по точки от 1 до 4.

Не поддържам оспорването по отношение на т. 5, тъй като там е ясно, че всъщност

ответникът е отговорил, че не разполага с исканата информация, поради което считам, че нямаме правен интерес и не оспорваме.

Моля да приемете административната преписка. Моля да приемете за общоизвестен факт обстоятелството, че г-н Х. Х., информация, свързана с чиито посещения в сградата на ДАНС се търси от доверителя ми, е народен представител. Мисля, че поне в последните 5 народни събрания. До ден днешен мисля, че е от групата на Д. - Ново начало. Нямам други искания по доказателствата.

ЮРК. И. – Запознах се. Моля да приемете така предоставената от Държавна агенция „Национална сигурност“ преписка, както и предоставената на 10.09.2025 г. заповед за възлагане на възможността да отговаря на административния секретар на Държавна агенция „Национална сигурност“ по отношение на исковете по ЗДОИ. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени в административната преписка и представените със следваща молба на ответника от 10.09.2025 година.

СЪОБЩАВА на страните, че намира за общоизвестна и публично достъпна информацията, кои лица са народни представители в съответния мандат на съответното Народно събрание.

Страните (поотделно) – Нямаме доказателствени искания.

Като счете делото за изяснено от фактическа страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. К. – Уважаема госпожо съдия, моля да уважите оспорването. Както е известно, правото на достъп до обществена информация е гарантирано с чл. 41 от Конституцията, чл.19 от Международния пакт за граждански и политически права, чл.10 от ЕКПЧОС, съгласно практиката на ЕСПЧ, на Голяма камара, по решението от 2016 година по делото М. Н. В. v. Н. (жалба № 18030/11).

Моля да отчетете, че отказът от наша гледна точка е бланкетен, тъй като е налице едно общо позоваване на класифицирана информация. Разбира се, ние сме наясно, че в една институция като Държавната агенция „Национална сигурност“ има голям обем класифицирана информация. Същевременно това не освобождава органа в случаите, когато е налице законово ограничение, да се мотивира надлежно, съгласно чл.38 от ЗДОИ, като посочи и фактическите, и правните основания, включително с позоваване на разпоредби от ЗЗКИ, което ответникът е направил, но всъщност това, което липсва, е фактическата обосновка. Аз мога да приема, че ако едно лице посещава ДАНС, за да бъде изслушано по редица оперативни дела или, както е известно, имат и някои разследващи функции, то това би могло да попадне в съответната категория класифицирана информация или друга защитена от закона тайна. Но не всяко посещение на всяко лице в една публична институция е и е възможно изобщо обективно да бъде държавна тайна, тъй като всяко официално посещение на официално лице, аз предполагам, че

службата, в която съм запознат - тя даже ни изпраща служебно всяка година годишния си доклад съвсем надлежно, има публични срещи, официални срещи с официални представители. Несъмнено тази информация, както е очевидно и от прессъобщения, и обмен на информация не представлява класифицирана информация. Аз бих могъл да си помисля, че един народен представител, който при това често посещава според информация на доверителя ми сградата на ДАНС, вероятно има служебни разговори, които са различни от това да дава сведения по оперативни или други дела. От тази гледна точка и дотолкова, доколкото е възможно да се обсъждат политики, проекти за нормативни актове, евентуални действия или стратегически решения или да се осъществява друга форма на комуникация. Възможно е господин Х. да е член на парламентарната комисия и съответните подкомисии, които имат досег с работата на ДАНС. В цялата тази сфера считам, че тази информация следва да бъде публична. Ако е налице конкретно ограничение, то трябва да бъде надлежно обосновано от фактическа страна, което не е сторено нито по т.1 – колко пъти г-н Х. е посещавал агенцията, нито по т.2 – кои срещи с председателя, кои със заместник – председатели, ако това, разбира се, би било достъпна информация, други лица. Сега това нека не бъде схващано до степен на идентифициране на оперативни служители, защото аз разбирам, че такава информация не би следвало, тя дори неправилно, според мен неточно е квалифицирана като лични данни, тъй като там има и други основания за потенциален отказ, но като длъжност няма никаква пречка да се даде такава информация. Вече доколко трябва да са детайлни тези данни, като дата и час на влизане, ако системите за сигурност, все пак оценките на риска в ДАНС, водят до притеснения за подаване на подобна информация, то те следва да бъдат надлежно обосновани от фактическа страна, което не е било сторено. Затова от моя гледна точка е налице основание за отмяна на този отказ като незаконосъобразен и да бъде задължена да предостави институцията тази част от информацията, която не попада в ограниченията. За мен е несъмнено, че такава има. Например, срещи с председателя. Не виждам по какъв повод може да бъде класифицирана и надлежно да се обоснове там, където евентуално има основание за отказ. Моля да отчетете и международните стандарти в това отношение по отношение на ограниченията. Брилянтно изяснени в разяснителния доклад към Конвенцията на Съвета на Европа за достъп до официална документи, което е за момента единственият конкретен международен нормативен документ по тази материя, където изрично е казано, че е възможно по отношение на ограниченията, които следва да подлежат на троен тест на преценка така, както е тройният тест по чл.10 от Европейската конвенция за правата на човека, включително за пропорционалност и за евентуална вреда от предоставяне на информацията. Но там също така е подчертано, че е възможно държавите на национално ниво да въведат презумпция „за“ или презумпция „против“ наличието на дадена тайна в даден случай, но в никакъв момент не може да се говори за абсолютна тайна. В този смисъл, моля да постановите и вашето съдебно решение.

Моля да ми дадете възможност да представя тези части от разяснителния доклад и друга информация под формата на писмени бележки.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. – Уважаема госпожо председател, поддържам изцяло казаното от адвоката и ако позволите няколко изречения в лично качество. Законът не изисква заявителят да доказва наличието на надделяващ обществен интерес, при все това намирам за крайно странни толкова чести посещения. Налице са индикации в тази насока на депутата Х. в ДАНС. Считам, че обществото има право да знае каква е причината за тези посещения и, че това трябва да бъде осветено. 99 процента от комуникацията между депутатите и ДАНС се осъществява писмено. Не знам какви са тези срещи и са само устни разговори, без протоколи, без стенограми. Аз лично съм бил няколко пъти призоваван точно в тази сграда, да давам обяснения, сведения и т. н. При

охраната има тетрадка, в която цялата тази информация се вписва. Не разбирам за каква държавна тайна говори ответникът. Освен ако ответникът не е междувременно унищожил тетрадката за периодите, за които аз се интересувам. Това вече би било друг разговор. Моля за решение по същество ответникът да бъде задължен да предостави исканата информация, а не преписката да се връща за ново произнасяне.

ЮРК. И. – Уважаема госпожо съдия, жалбоподателят иска да получи изключително детайлна информация по отношение на броя на посещения, техните точни дати, часове, включително длъжности, на проверовъчните служители, както и тематиката на разговорите, като това е комплекс от данни, който ако бъде разкрит, всъщност би позволило изводи относно вътрешния пропускателен режим, нивата на достъп, оперативните приоритети, съществуващи или потенциални връзки между агенцията и външни лица. Следва да бъде споменато, че чл.25 и чл.26 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ), който определя нивата на класификация „поверително“, „секретно“ и „строго секретно“, тази информация, която може да бъде разкрита и предоставена по реда на ЗДОИ, би довело до разгласяване на класифицирана информация. Не случайно Приложение № 1 към Закона за защита на класифицираната информация определя категорията сведения, които съставляват „държавна тайна“. Тоест Раздел 2, т.3 от това приложение, определя сведения за организацията, способите и средствата при изпълнение на специфичните задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателна и оперативно – разузнавателна дейност на службите за сигурност и обществен ред, както и данни за специалните им съоръжения. Също така и по отношение на лицата, които са сътрудничали или сътрудничат на Държавна агенция „Национална сигурност“. Тези сведения надхвърлят така обичайните правила за достъп. Например, както господинът каза, тетрадки или някакви инструкции, които са за записване на посетителя и предоставената част от тези мерки цели всъщност защита на служителите, източниците на материалите, защита на класифицираната информация като цяло. Като основанията за класификация могат да бъдат разгледани в няколко насоки. На първо място, пряка връзка с оперативната дейност, а именно, пропускателния режим, гарантиращ сигурността на помещенията, в които се обработва и съхранява класифицирана информация. Такава информация може да не е само писмена, но и устно споделена такава, като разкриването би могло да компрометира и осуети задачи на агенцията. Също така би могла да разкрие информация относно организацията, способите и средствата. Тоест, подробни правила на техническите системи и тактика за охрана. Това са именно сведения за организацията, способите и тактиките, както и средствата при изпълнение на специфични задачи по смисъла на т.3, Раздел II от Приложение № 1 от ЗЗКИ и би могло да осъществи риск за националната сигурност поради нерегламентираното ѝ разгласяване. И най-същественото тук е, че посредством предоставянето на информация относно посетителите на агенцията, всъщност съществува пряка, реална и непосредствена опасност от разкриване именно на данни за лица, оказали или оказващи помощ на Държавна агенция „Национална сигурност“. Поради тази причина тази информация по силата на закона е класифицирана. Правото на достъп до информация следва да се счита, че не е безусловно. Конституцията именно предоставя тази граница между правото на достъп до информация и защитата ѝ като „държавна тайна“. В действителност прозрачността е средство за контрол на властта, но сигурността е условие за самото съществуване на държавата. Подобна е и международната практика. Европейският съд по правата на човека по делото L. срещу Ш. (жалба № 9248/81) е посочил, че правото на достъп до информация може да бъде ограничено, когато става въпрос за данни, свързани с националната сигурност. Подобна е и практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело C – 73/07, където също се подчертава балансът между свободата

на информацията и защитата на лични данни; търсените лични данни могат да бъдат ограничавани дори в контекста на журналистическа дейност. Поради което моля уважаемия съд да отхвърли така предявената жалба, като остави в сила решението за отказ за предоставяне на информация по реда на ЗДОИ. В случай, че бъде определен срок за писмени бележки, ще предоставя такива.

АДВ. К. (реплика) – Моля да отчетете уважаема госпожо съдия, че със Закона за защита на класифицираната информация от 2022 г. се промени революционно режима на защита на „държавна тайна“ в сравнение с нормативната уредба на Народна Република България. Чл. 25 от ЗЗКИ изисква да бъде класифицирана като „държавна тайна“ само информация, от чието предоставяне би произтекла вреда или опасност от вреда. Чл. 28 от закона определя отделни нива на защита, всяко от които трябва да отговаря на конкретна оценка на опасността от вреда при предоставяне или разгласяване на тази информация. Не е възможно и допустимо по ЗЗКИ да има „държавна тайна“ върху нещо различно от писмен документ. Тук не съм съгласен с колегата, тъй като възможност за класифициране на устни речи законът не предвижда. Цялата тази работа по класифициране на конкретен документ и оценка на вредата следва да бъде отразена и в мотивирането на един отказ по чл.38 от ЗДОИ, защото това означава от фактическа страна да бъдат изложени мотиви. Да разберем, защо някой преценява, че точно тази информация ако бъде предоставена на заявителя, това би довело накърняване на даден интерес и това е революционният напредък на ЗЗКИ в сравнение с предходното законодателство.

Това, което също смятам за особено важно, действително заявителят определя каква информация иска със заявлението си, но когато е налице основание за ограничение, тогава ответникът е задължен съгласно чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ да предостави поне достъп до тази част на информацията, която не попада в ограничението. Значи, ако ответникът смята, че много детайлна информация е била поискана, ще предостави недетайлната информация, която да удовлетвори заявлението, пък другата ще прецени, че попада в ограничението. Това не е направено. Що се отнася до сочените решения на съдилищата, ще ги коментирам подробно в писмените бележки. Но решението на СЕС по делото T. v S. M. Oy and S. Oy, по запитване от Ф., се отнася до лични данни, а не до класифицирана информация. Л., както знаете, то е знаково дело, но се отнася до съвсем различен въпрос, искане на един господин, който е работил в секретна библиотека, на достъп по мотивите за собственото му уволнение. Това по никакъв начин не се отнася към настоящия случай.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. (дуплика) – Само искам да изтъкна, че както ръководният състав на ДАНС, така и депутатът Х. са публични личности. Те подават декларации пред КОНПИ, с три имена, имущества и т. н. Не става ясно за мен каква помощ може да оказва Х. на ДАНС. Нещо повече, не става ясно за какво разкриване на тайна говори ответникът, при положение, че тази тетрадка ми е служебно известна. В тази сграда няма как да се влезе, без да минеш през централния пропуск, през охраната и той да те впише.

Съдът дава възможност на страните в 14 дневен срок от днес да представят писмени бележки и

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.02 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: